

Juni 1990, Lázně Bělohrad

Via de groep uit Brno die we uit Portugal kenden kreeg Max contact met de groep Hořeňák uit Lázně Bělohrad in Tsjechië. Goed idee want in ruil zouden zij naar ons festival komen, dus een bus gehuurd en met een chauffeurswissel bij Frankfurt de dikke 900 km in één ruk gereden. De grenzen waren nog niet zo lang open, dus de grensovergang zag er nog een beetje dreigend uit, net als de douaniers. We werden ondergebracht in een vakantiegebouw van de posterijen en gastvrij onthaald in Hořeňáks clubgebouw. De "alleseters" aten in iets fabriekskantine achtigs, de vego's bij de mensen thuis en dat leverde toch wel enige scheve gezichten op, maar als de vego's iets kregen met b.v. verse aardbeien namen ze altijd iets mee terug voor de zwangere Marian. De vego's moesten eerst wel door een beproeving, ze werden opgehaald in Trabantjes waarvan onder weg portieren open zwaaiden en de chauffeurs zo gastvrij waren dat ze zelfs rijden de achterpassagiers aankeken als ze tegen hen spraken! Er was ook nog een groep uit Turkije te gast, al hadden we daar niet al teveel contact mee, die sliepen ergens anders.

In hun oefenlocatie hebben we gezien hoe hun jeugdgroep oefende, het was meer trainen op de ouderwetse manier, hun dansleider, wij noemden hem "het beest" vanwege zijn afmetingen en temperament, sloeg hen om de oren als ze hun best niet deden. Neemt niet weg dat zij hun best deden het ons naar de zin te maken. Optredens waren er diverse, zowel in zaaltjes, op straat als wel op podium in een park waar we in optocht heen gingen. In die optocht, met de vlaggen van Nederland en de

gemeente Heeze voorop, liepen Marinel en Marianne met schalen kaas (met vlaggetjes) en speculaasjes voor het publiek, groot succes en wij er achter met rijdansen. Het podium in het park was wat gammel, maar Oost-Europees slim hadden ze een gat er in beveiligd door er een boompje in te steken, dan konden er in elk geval geen ongelukken mee gebeuren. Maar toch een heel gezellig gebeuren met een groot publiek, we denken er met plezier aan terug.

We hadden in die dagen een choreografie met een zaaidans erin, om het effect wat te vergroten hadden we het idee om daarbij doppinda's te strooien. De eerste keer deden we dat in een zaaltje waar we op de vloer dansten, de jeugd liet dat niet zo maar voorbij gaan en dook er op af, de muziek heeft toen maar even gepauzeerd. Later op het podium in het park was dat ook een succes maar je moet daarna wel even de zaak aanvegen.

Vele folklore groepen dansen niet alleen maar zingen ook en dus had men een lokaal radiostation uitgenodigd om opnames van onze zang te maken, wij protesteerden, maar nee het ging gewoon door. We hebben ons best gedaan, maar we denken niet dat het (terecht) ooit een uitzending gehaald heeft.

Dit was onze tweede buitenlandse reis met de demogroep, totaal anders dan Portugal maar ook hier was het weer duidelijk dat je er niet was als toerist maar als gast van de plaatselijke bevolking en dat geeft een totaal ander beeld van een land, het beviel ons uitstekend en er zouden nog vele van dit soort bezoeken volgen.

HvB